

Tisle

Sisältö:

3 Pää-kirjoitus

4 Puhiksen puhinoita

5 pHuksikapteenit äänessä

5 Kerkko Karbonyylin seikkailut 1

6 Emännän mietteet

7 Killan toimijat 2004

Harjoittelu-Tisle:

8 Harjoitteluneuvojan sanasia

8 Kesä Saksan Hanaussa

10 Puoli kesää Valko-Venäjällä

11 Halleen tuli kutsu...

12 Hola!

13 Corona UP

14 Kotangenttiin

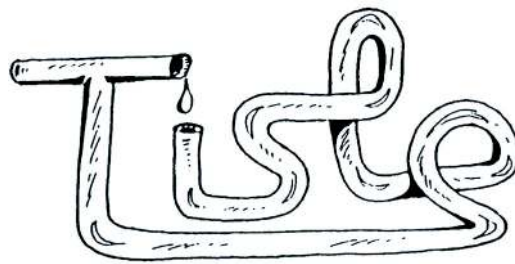
15 Kerkko Karbonyylin seikkailut 2

16 Kuljetettava CSTR-kiljunvalmistusjärjestelmä

18 Poliisi-TV:n harjoitteluraportti

19 Terveisiä Fortumilta

20 Harjoittelua Thessalonikissa kesällä 2003

Tippa tipalta kohti voittoa.

Julkaisija: Teknillisen korkeakoulun Kemistikilta (ry.)

Päätoimittaja: Heta Urpala ·heta.urpala(at)hut.fi·

Painopaikka: Picaset Oy

Painos: 300 kpl.

Kiitokset tämän lehden tekijöille:

Johanna Uusitalo, Annukka Santasalo, Pekka Nurmi, Maija Tiitinen, Taru Tukiainen, Emilia Tiitinen, Lari Tuononen, Anna Sydänmaa, Hanne Rönkkönen, Helena Laavi, Terhi Rantala, Jani Heikkilä, Mikko Lopenen sekä nimimerkit.

Kiitokset valokuvista tämän vuoden Tisleissä:

Taru Tukiainen, Olli Pyylampi, Henriikki Matilainen, Jarno Väkeväinen, Jani Heikkilä, Mikko Helisevä, Mikko Lopenen, Lari Tuononen

Viimeiset sanani

Urani Tisleen päätoimittajana on nyt ohi. Voisin nyt olla kaihoisin ja helpottunut.

Tuntuu, että vasta tätä viimeistä lehteä tehdessäni minulla vihdoinkin oli oikea kuva siitä, mitä tämän lehden teko on.

No, tämä nyt on kuitenkin se viimeinen lehti, tulevaisuutta ei ole, mitäpä sitä kiirehtimään omaa kuolemaansa; mitäpä turhaan hermoilemaan; viitsiikö sitä lehteä edes tehdäkään. No, pakkohan tämä lehti oli viimein väentää kasaan.

Toisaalta haluaisin jatkaa tässä tehtävässä, kun nyt vihdoinkin koen jotain osaavani ja voivani kehittyä puuhassa. Toisaalta olen lopen kyllästynyt mokomaan turhaan ja yksinäiseen räpeltämiseen, joka ei ketään kiinnosta kuin korkeintaan DL:n ja ilmestymispäivän muodossa.

Pohjimmiltani olen onnellinen, että selvisin tästä vuodesta hengissä ja lähes kunnialla. Olen varma, että tulen toteuttamaan tehtävääni ensi vuonna killan AA-vastaavana paljon paremmin ja suuremmalla innolla. Tarkoittakoon AA sitten akkaria tai anonyymia alkoholista... ;)

Onko minulla mitään muuta sanottavaa kiltalaisille? Haluanko jättää viimeisenä viestinäni litanian valituksia kovasta kohtalostani sitten upoten unohduksen aaltoihin?

Olkaa kiltisti. Pitäkää hauskaa. Olkaa tuhmia, mutta älkää satuttako pahasti toisia. Hauskaa joulua ja uutta vuotta 2004 kaikille!

Onnellista loppuelämää!

Tislaaja 2003
Heta

PJ-corner esittää: Neverending story

Niin se taas vuosi räimähti menemään että hups vaan! Muistan miten tammikuussa tuntui siltä, että tässähän ehtii tehdä vaikka mitä, pyöritellä peukaloitaankin jopa, ja nyt se vuosi meni jo. Peukaloita ei kyllä paljon ehtinyt pyöritellä, mutta muuten on ollut oikein kivaa. Etten jopa sanoisi, että opettavaista.

Kun tämä lehti ilmestyy painosta, on Kemistikillalla jo toivottavasti upouusi ja innokas raati valittuna. Heille toivon kaikkea hyvää ensi vuodelle, ennen kaikkea jaksamista, halua toimia osana pian 113-vuotiaasta Kiltaamme sekä rohkeutta toteuttaa myös uusia ideoita ja omia visioitaan. Toivon, että he omalla panoksellaan ovat viemässä Kiltaamme yhä eteenpäin, sfääreihin joita minä en varmaankaan osaa edes kuvitella. Tiedän, että uudet toimijat pitää kouluttaa hyvin, jotta saadaan Killan toimintaan jatkuvuutta ja pitkäjänteisyyttä, mutta samalla uskon, että jokainen sukupolvi vie ja sen tuleekin viedä toimintaa eteenpäin valitsemillaan saroilla. Parhaimmillaan Kiltatoimintakin voisi olla päättymätön tarina: vanhoja perinteitä kunnioittaen ja samalla uutta luoden, uudestaan ja uudestaan.

Syksyn aikana olen käynyt läpi lukemattomia eri tunnetiloja. Syyskuussa oli kesän jäljiltä voimakkaimpana esillä valtava tekemisen ilo, lokakuussa alkoi pelottaa että aika loppuu ennen kuin ehtii tehdä kaiken sen mitä halusi. Mutta tästä marraskuusta olen pitänyt toistaiseksi eniten. Tätä kuukautta on leimannut tietynlainen kaihomieli, mutta samalla positiivinen luopumisen olo: nyt voi ideoida ihan vapaasti, toteutus kun käytännössä jää seuraajalleni. Kemistikilta tulee aina olemaan rakas ja paras ja tulevaisuudessakin haluan olla taustalla seurailemassa mitä täällä tapahtuu ja hämmentämässä soppaa omalta kantiltani niin

paljon kuin pystyn (ja annetaan...). Mutta tosiasia on se, että aktiivisimman vaikuttamisen hetki alkaa minulta jo livetä seuraaville ja ehkäpä se on hyvä niin. Se, että minulla on ollut vahva näkemys siitä, mitä Kemistikillan tulisi olla ja miten tuo olotila tulisi saavuttaa, ei suinkaan tarkoita sitä, että olisin oikeassa.

Tavallaan olen kuitenkin vähän kateellinen uusille toimijoille. Pääsisinpä minäkin aloittamaan kokonaan puhtaalta pöydältä – nyt osaisin hommat hoitaa jo ihan toisella tavalla. Mutta virheet kuuluvat elämään ja seuraavatkin tulevat niitä tekemään (tämä ystävällisenä varoituksen sanana niille besser-wissereille, jotka ehkä toisin luulivat...). Parhaimpiin tuloksiin varmaan päästäisiin, jos rivikiltalaisetkin katsoisivat vähemmän niitä tehtyjä virheitä ja mäkättäisivät niistä, ja kertoisivat sen sijaan omia visioitaan siitä, miten asioiden heidän mielestään pitäisi Kemistintie 1:ssä sujua. Mielellään jo siinä vaiheessa, kun kyseisten asioiden toteutusta ollaan vasta suunnittelemassa.

Menkää ja tehkää Kemistikillasta hyvä kilta myös teille itsellenne, teillä on siihen oikeus! Jos se ei palvele teitä mitenkään niin muuttakaa asia – se, että jotain on tehty 112 vuotta ei automaattisesti tarkoita sitä, että se toimii! Kokemuksesta tiedän, että toimijoihin on helpoin vaikuttaa silloin kun he ovat vielä ”uusia” – silloin toimintamallit ja visiot ovat vasta hahmottumassa.

Pallo on siis teillä. Taas kerran. Siellä teidän päädyssähän se on koko ajan ollut, vaikka muuta ehkä luulitte. Menkää ja vaikuttakaa. I dare you!

Viimeiset pihinät puhisi
Juusi

pH-kapteenit äänessä

Syyskuun lopulla saivat pHuosit maistiaisen erästä teekkarikulttuurin helimestä, sitseistä. Smökissä järjestetyillä sitseillä oli seurana perinteikkäästi maanmittaripHuosit. Me pHuositkapteenit saimme ilolla katsella, kuinka sitsaaminen sujui pHukseiltamme kuin vanhoilta konkareilta. Selvästi oli teekkarikulttuuri-illan etikettikoulutuksesta ollut hyötyä, kun skoolaukset ja pöytäavecin auttamiset sujuivat ongelmitta. Osa lauluista tuntui olevan vähän vieraampia, mutta eivätköhän nekin vielä pHuositvuoden aikana tule tutuiksi.

Sitsien ja Lakinlaskijaisten jälkeen olikin muutaman viikon pHuosit kalenteri tyhjemmän näköinen – ainakin pHuositapahtumien osalta. Koulua ei kuitenkaan ole ollut yhtään sen vähemmän. Päivien käydessä yhä lyhyemmiksi ja aamujen pimeämmiksi on varmasti lähes joka pHuosit mielestä yhä raskaampaa ja raskaampaa herätä kahdeksaksi matematiikan luennoille, vaikka edellisenä iltana ei olisi ollutkaan juhlimassa. Me pHuositkapteenitkin tiedämme omasta kokemuksesta, kuinka paljon aamuisin tekee mieli vaientaa herätyskello ja jatkaa unia.

Opiskeluja ei ole kuitenkaan syytä unohtaa, vaikka tapahtumia ja bileitä tuntuu riittävän joka lähtöön. Vuoden aikana pitää olla suoritettuna opintoja ainakin viiden opintoviikon edestä, että wappuna saa painaa päähänsä hohtavan valkoisen teekkarilakin.

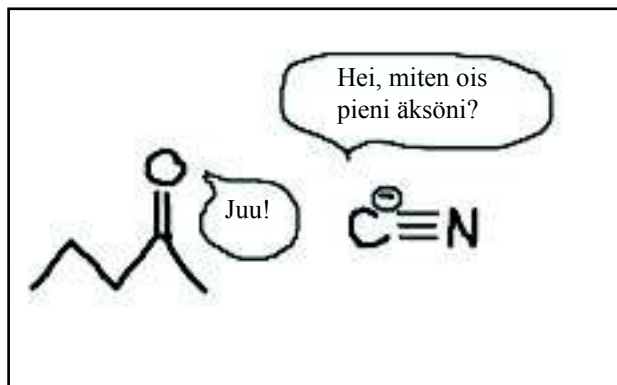
pHuositvuosi on aivan ainutlaatuinen kokemus, josta täytyy ottaa kaikki irti – tietenkään väsyttämättä itseään kuoliaaksi. Ja edessä hämmöttää joululoma, jolloin on aikaa ladata akkuja kevään seikkailuja varten.

Kerkko Karbonyylin seikkailut

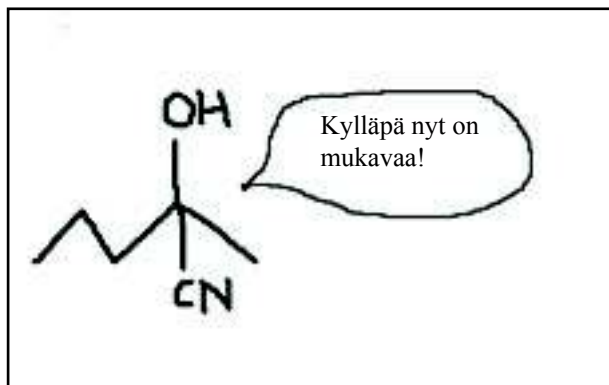
osa 1

By: ne muuttamat hullut, joiden mielestä orgaaninen kemia on kivaa!

sensuroitu

Tällä kertaa Kerkosta tuli syanoalkoholi. Maltammeko odottaa seuraavaan kertaan?

Ensi vuoden spekulointia

Aika vaan väljyy eteenpäin ja kohta on vuosi 2003 ohi. Jotta vuoden vaihto menisi pehmeästi, ensi vuoden toimarilistat ilmestyivät lafkan aulaan. Kun ne vielä ammottivat tyhjyyttään, alkoi eräs toimarimme spekuloidaan ensi vuotta.

”KK-sisätoimikunnan toimintasuunnitelma vuodelle 2004

SKS-sitsit perutaan. Killalla ei ole ulkovastaavaa, joten hyk:iläisiin ei kukaan ota yhteyttä eivätkä he siis tule paikalle. Onhan tässä jo sitsattu. Kun ei ole pr-vastaavaa, kukaan ei myöskään ota yhteyttä SKS:n, joten rahaakaan ei tule.

113 kondensatio pidetään smökissä. Kokkareilla vedellä jatkettua pirtua. Pääjuhlassa lihapiirakoita, kurkkusalaattia ja pirtua. Jatkoilla pelkästään pirtua. Kun jajatkoja ei järjestetä, päästään halvemmalla. Sillis JMTt 5ac:n rappukäytävässä (ilman lupaa). Tarjolla ruisleipää ja silliä sekä tietysti pirtua. Kun hinnaksi laitetaan 60 e, voittoa tulee kasapäin. Musiikista vastaa kiltiksen mankka. Juhlatila jätetään koristelematta, niin ei voi valittaa koristeiden puutteesta.

Phuksijäynän jatkot paikassa x. Ruokana purkkihernesoppa kylmänä. Kasvissyöjät saavat keksiä jotain omaa syötävää. Nälkäiset tilatkoon pitsaa.

Wappusitsit ovat ongelma vain, jos phuksimajuri järjestää wapun. Tällöin phukseille tarjotaan Alvarilla kylmiä nakkeja ja pullollinen keskiolutta. Siideri-ihmisiä ei kukaan paikalle kaipaakaan. Lukkarit laulattavat hyvät ystävät, elomme päivät ja ikuisen teekkarin laulun. Tilaisuus on vartissa ohi, jonka jälkeen ihmiset voivat lähteä ryyppäämään kavereittensa kanssa. Kuka kestäisikään wappua kemistiporukassa.

T-illassa tarjolla keksejä ja mehua. Kaljanmyynti lopetetaan tarpeettomana ja vaivalloisena.

Lettukestit perutaan, koska ketään ei kiinnosta vähääkään ja letut ovat epäterveellisiä.

Skumppiksella tarjotaan paljon koskenkorvaa, koska siitä tulee ihmisille niin paha olo, ettei jatkopaikkaa tarvita.

Phuksisitiesien järjestelyt kaadetaan täysin mittareiden niskaan, jolloin kukaan ei halua järjestää kemistien kanssa sitsejä. Näin päästään vähemmällä.

Pikkujoulut järjestetään osastolla phuksilabrojen edessä. Tarjotaan ämpäristä kylmää glögiä ja niin ikään ämpäristä kylmää riisipuuroa. Kun hinnaksi laitetaan 103 e, ei kukaan tule eikä silloin tarvitse tilata sitä puuroa.

Toimikauden päättää tammikuun raadinvaihto. Se järjestetään ok-20:n jätekatoksessa. Toivottavasti ei ole kylmä. Tarjolla ainoastaan kiljua.

Vuoden aikana ei järjestetä laulu- eikä urheilusaunoja, koska kukaan ei kuitenkaan tule paikalle. Kouluunhan tänne on tultu eikä pitämään kivaa.

Opintovastaavan ja ulkovastaavan puuttuessa ei tarvitse stressata menttor-, harkka- ym. hihhulitapahtumista.

Emännän puutteessa ruokavalio jää yksipuoliseksi ja ilman juomanlaskijoita ei ole kaljanmyyntiä. Se ei haittaa, koska ilman tiedotusvastaavaa, kukaan ei kuitenkaan saa tietää mitään tapahtumista. Eikä myöskään tisetä paineta. Tästä ja loistavasti hoidetusta vuosijuhlasta johtuen killan kassa vaan paisuu, mitä emme tietenkään huomaa, koska killalla ei ole rahaston hoitajaa.

Aina häviää.”

Fakta on siis se, että mikäli killalla ei ole toimijoita, ei ole mahdollista myöskään järjestää toimintaa. Itse olen kokenut tämän kilta-aktiivivuoden yhdeksi elämäni antoisimmista. Olen oppinut tuntemaan paljon sekä kemistejä että muiden kiltojen edustajia. Tässä hommassa on oppinut luomaan suhteita (ihmisiin ja yrityksiin), hahmottamaan suurien ihmismassojen liikuttelua ja muonitusta sekä tekemään paljon yhteistyötä erilaisten ihmisten kanssa. Tästä kaikesta tulee varmasti olemaan minulle elämässä paljon enemmän hyötyä kuin Schrödingerin yhtälöstä. Kaikesta tästä muusta pakertamisesta huolimatta on opintoviikkojakin kertynyt melkein yhtä paljon kuin edellisenäkin vuonna. Eli alkakaapa tunnustella omia sisäisiä toimioitanne.

Emäntänne Annukka

Killan toimijat 2004

Raati:

Puheenjohtaja	Maija Tiitinen
Rahastonhoitaja	Vesa Vuori
Sihteeri/Tiedottaja	Katariina Majamaa
Raadin jäsen (pH-kapu)	Emilia Tiitinen
Raadin jäsen (pH-kapu)	Laura Nyfors
Raadin jäsen (OT)	Simo Toikkanen
Raadin jäsen (ST)	Pekka Nurmi
Raadin jäsen (ST)	Outi Santala
Raadin jäsen (UT)	Jaakko Laine
Raadin jäsen (PR)	Maiju Kylliäinen

Toimihenkilöt:

Sisätoimikunta:

Apuemännät	Annika Hämäläinen Maarit Mäki-Rahkola Taina Viitamäki
Apuisäntä	Janne Jutila
Juomanlaskijat	Annukka Santasalo Taru Tukiainen

(lisää kaivataan, raati 2004 nimittää)

Corona-vastaava	Henrikki Matilainen
Lukkari	Emilia Tiitinen
AA-vastaava	Heta Urpala
Kondensatiotirehtööri	Annukka Santasalo
Kondensatiotoimikunta	(raati2004 nimittää)

Ulkotoimikunta:

XQ-mestari	Nea Salin
apu-XQ-mestari	Outi Pelliniemi
Liikuntavastaava	Teea Laakso

Kulttuurivastaava	Tuuli Pohjola
Bilehile (Poikkitieteelliset)	Jani Heikkilä

Tiedotustoimikunta:

www-vastaava	Niko Vähäsarja
Tisle-setä	Mikko Helisevä
Tislettoimikunta & Tisleen valokuvaaja (raati 2004 nimittää)	

Opintotoimikunta:

Riipparivastaava	Antti Kurkijärvi
Tenttikokoelman hoitaja	Anna-Maria Lahesmaa
Arkistovastaavat	Sanna Alajoki Johanna Uusitalo

pHuksitoimikunta:

ISO-vastaava	Katariina Nyman
Vanha Likainen Setä	Jouni Harju
pH-risteilyisäntä	Panu Routasalo

HalOpEdit

(Hallinnon Opiskelija Edustajat) (TKYE nimittää)

Osastoneuvosto:

Maija Tiitinen	(Outi Pelliniemi)
Reetta Tikanmäki	(Olli Pyylampi)
Olli Visuri	(Simo Toikkanen)
Johanna Uusitalo	(Anna Sydänmaa)

Taloustoimikunta:

Juhana Viitala	(Vesa Vuori)
----------------	--------------

Työturvallisuustmk:

Olli Pyylampi	(Pekka Nurmi)
---------------	---------------

Informaatiotmk:

Heta Urpala	(Mikko Helisevä)
-------------	------------------

Opintotmk:

Simo Toikkanen	(Outi Pelliniemi)
----------------	-------------------

Harjoittelutmk:

Reetta Tikanmäki	(Helena Laavi)
------------------	----------------

Tieteellisen neuvoston varajäsenet:

Anna Sydänmaa
Johanna Uusitalo

Harjoittelu

Hei kaikki! Tästä Tisleestä voit lukea ulkomaille harjoittelussa olleiden kokemuksia. Niitä lukiessa tulee helposti mieleen asioita, jotka antavat perusteita lähteä ulkomaille harjoitteluun. Harjoitteluhan on pakollinen osa tutkintoa – sitä tulee olla 2-6 ov tutkinnosta. Haalariharjoittelua voit hyväksyttää 0-2 ov, ja ammattiharjoittelua 0-4 ov. Harjoittelun voi hyväksyä myös kansainvälisenä – jolloin kv-harjoittelun saat näkymään myös Oodi-otteella! Myös kotimaisen harjoittelun korvaaminen kansainvälisellä harjoittelulla on mahdollista, mikäli olet jo aiemmin hyväksyttänyt kotimaista harjoittelua.

MIKSI lähteä ulkomaille harjoitteluun?

- Kevyempi vaihtoehto opiskelulle ulkomaille
- Työnantajat arvostavat ulkomaankokemusta (Kansainvälisen harjoittelun saa opintorekisteriin omalle koodille)
- Kesä ulkomaille harjoittelussa – harjoittelussa myös paljon vapaa-aikaa
- Matkailu avartaa!
- Uusia kansainvälisiä tuttuja ja elinikäisiä kontakteja

Lisää ulkomaille harjoittelussa olleiden kokemuksia löydät Ura- ja Rekrytointipalvelujen nettisivuilta osoitteesta: <http://www.rekry.tkk.fi/opiskelijat/ke.html>

Mitä kautta harjoitteluun?

Ulkomaille pääset helpoiten harjoitteluun TKK:n yhteistyöohjelmien kautta. IAESTE on niistä yleisin – sen kautta lähtee joka vuosi paljon myös kemistejä ulkomaille. IAESTEn hakuaika on ensi keväänä helmikuun alusta lähtien – ole mukana heti ensimmäisellä hakukierroksella! Voit myös hankkia paikan itse omia suhteitasi hyväksikäyttäen.

Kemiaa, matkailua, saksaa ja uusia ystäviä – siinä kesäni tiivistettynä, ja kaikkea sitä voi vain kuvailla muutamalla sanalla: uskomattoman hienoa! Olin siis kesäkuun puolivälistä syyskuun puoliväliin asti kesätöissä Saksassa Hanaussa, Frankurt am Mainista 30 km itään. Työpaikka löytyi ensimmäisen IAESTE-haun kautta helmikuulla, ja loppukevät olikin sitten aikaa järjestellä asioita. Hanaussa ei ollut IAESTE-toimintaa, joten useat asiat asunnon etsimisestä vapaa-ajanohjelmaan jäivät omalle vastuulle. Työpaikkani Degussa AG auttoi onneksi kaikissa jutuissa, joissa vain osasin ja huomasin neuvoa kysyä.

Työnantajani Degussa AG sijaitsi Hanaussa Wolfgangin teollisuusalueella. Wolfgangissa työskentelee noin 5000 ihmistä päivittäin, ja voitte kuvitella, että vilinää siis riitti. Aidatulla alueen sisällä sijaitsi oikea pikkukaupunki – tosin elämää siellä oli vain arkipäivisin! Yritys

Nyt voit vaikuttaa myös IAESTEn maavalikoimaan vastaamalla esikyselyyn:

http://www.rekry.tkk.fi/opiskelijat/esikysely_iaeste.html

Mistä lisätietoa?

Tule harjoitteluneuvojan vastaanotolle! Päivystän syksyllä maanantaisin klo 12-14 ja torstaisin klo 12-15. Kevään päivystysajat löydät heti alkukeväästä netistä ja opintoneuvolan ovesta. Myös Ura- ja Rekrytointipalvelut auttavat ulkomaanharjoitteluun liittyvissä asioissa. Voit piipahtaa siellä virka-aikana – Innopoli 2 – 3. kerros. Katso myös Harjoitteluneuvojan nettisivut:

<http://www.chemistry.hut.fi/opinnot/harjoittelu/harjoittelu.htm>

sekä Ura- ja Rekrytointipalvelujen informatiiviset sivut:

<http://www.rekry.tkk.fi/>

Kilta järjestää osaston kanssa yhteistyössä alkukeväästä myös perinteisen Harjoittelusaunan, jossa voit tavata harjoittelussa olleita ja kuulla heidän kokemuksiaan.

Kesä Saksan Hanaussa

oli mielenkiintoinen, vaikkakin sen laajasta toiminnasta oli yhden kesän aikana vaikea saada kattavaa kokonaiskuvaa. Työntekijöitä tällä kansainvälisellä firmalla on noin 48 000, liikevaihto 11,8 miljardia euroa ja toimintaa ympärimaailmaa. Bayerin ja BASFin jälkeen Degussa AG onkin Saksan kolmanneksi suurin kemian alan yritys. Itse työskentelin fluidiprosessiteknikan osastolla (Abteilung Fluidverfahrenstechnik) suuressa pilot-hallissa oman laitteistoni kanssa, ja välillä pakarsin englannin- ja saksankielisten artikkelien parissa toimistolla. Työni oli juuri sitä, mitä opiskelenkin, ja kemiastakin opin kesän aikana paljon. Vaikka saksalainen ja suomalainen työkuultuuri tuntuivat ainakin tässä monikansallisessa yrityksessä olevan hyvin lähellä toisiaan, löytyi myös erojakin. Saksalaiseen tapaan teitittely, ”herrittely” ja ”rouvittelu”, olivat osa jokapäiväistä elämää ja harjoittelijan asema oli vain harjoittelijan asema muiden alapuolella, eikä 3 kuukauden harjoittelusta vielä lomapäiviä saksalaisen systeemin mukaan kertynyt ainoatakaan. Saksalaisesta täsmällisyydestä ei myöskään näkynyt merkkiäkään ja puoli tuntia saattoi tarkoittaa puolta päivää, ”Onhan Frankfurt(M)

jo niin etelässä, että sen voi melkein rinnastaa jo Italiaan.”, sanottiin minulle ihmetellessäni kerran outoja aika käsityksiä ☺.

IAESTE:n puuttuminen ei juuri tahtia ja elämää haitannut kesän aikana. Degussalla osastollani työskenteli koko ajan noin 15 muuta harjoittelijaa ja diplomityöntekijää. Joukossa oli niin saksalaisia kuin jo useita vuosia saksassa opiskelleita ulkomaalaisia ja muutamia minun kaltaisia ulkomaalaisia harjoittelijoita. Yksin ei tarvinnut murjottaa, vaan seuraa Mainin rannalla pidettäviin grillijuhliin, oluiden ja jäätelön maisteluun, uintiretkellä, leffaan, shoppailemaan tai viikonloppumatkalle löytyi lähes varmasti! Kuumina kesäviikonloppuina nähdyn tuli mm. Berlin, München, Halle, Leibzig, Freiburg, Schwarzwald, Rein- ja Mosel-joet ja monet monet muut paikat.

Pääasiallisena kommunikointikielenäni käytin matkani ajan saksaa, parin kuukauden jälkeen alkoi normaali keskustelukin jo sujua vaivattomasti. Onneksi työkavereilla ja työnohjaajallani riitti kärsivällisyyttä kuunnella ja korjata virheitäni ja myös välillä nauraa hassuille ”kielikukkasille” eli sekaannuksille ja kömmähdyksille. Englannillakin olisi varmasti paikan päällä pärjännyt, mutta paikallisen kielen osaaminen yksinkertaisti monia asioita rutkasti!

Kesäni oli siis ikimuistoinen kokemus, ja muutamia toivottavasi pitkäkestoisia ystävyysuhteitakin matkalta jäi. Kielitaito karttui melkoisesti ja maailmankatsomus avartui huomattavasti. Nyt voisin jo kuvitella lähteväni toisenkin kerran ulkomaille töihin, myös pidemmäksi aikaa. Ei elämä ainakaan Saksassa kovin paljon suomalaisesta elämästä eroa. Tietysti sopeutumista saksalaiseen elämäntyyliin helpottaa, jos pitää Bratwurstista (tai yleensäkin lihasta) ja oluesta, eikä kaipaakaan ruokapöytänsä rasvatonta maitoa tai muita vähärasvaisia ja -suolaisia elintarvikkeita! Ainakin omasta puolestani suosittelen ulkomaanharjoittelua kaikille kiinnostuneille!

Anna Sydänmaa

Puoli kesää Valko-Venäjällä

19.05–30.06.2003

Keväällä 2003 tuleva kesä siintyi edessä samanlaisena kuin monena aikaisempanakin vuonna, eli töitä pitäisi löytää henkensä pitimiksi ja henkisen vireyden ylläpitämiseksi. Vapunaattona kesken munkkitalkoiden se sitten tapahtui. Kansainvälisen henkilövaihdon keskukselta CIMO:sta soitettiin ja kerrottiin, että pääsen hakemaani IAESTE-harjoittelupaikkaan valkovenäläiseen Belmedpreparaty joint-stock company -nimiseen lääketehaaseen.

Saamani paikka ei suinkaan ollut ensimmäinen vaihtoehto suosikkilistassani, vaan olin lähinnä pilan päiten laittanut sen hakemukseeni viimeiseksi. Niin vain kuitenkin pääsi käymään, että otin kummallisen haasteen vastaan ja aloin heti vapun jälkeen järjestää vain reilun kahden viikon päähän sijoittuvaa lähtöäni. Keskikokoisen paperisodan ja intensiivisen kirjeenvaihdon jälkeen odottelin enää vain viisumiani ja passiani tuleviksi takaisin Ruotsista, jotta voisin ottaa hatkat kotimaasta. Kustin polkaistua kotioveni ohi ja tuotua asiakirjani nappasin matkatavarani ja suunnistin kohti Tallinnaa ja sieltä edelleen linja-autolla Valko-Venäjän pääkaupunkiin Minskiin.

Perillä minua oltiin vastassa, ja pääsin heti tutustumaan kävelymatkan päässä keskustasta olevaan asuntolaani. Pieneksi hämmästykseni jaoin pienen huoneen kahden muun kansainvälisen harjoittelijan kanssa. Keittiö ja saniteettitilat olivat aina joka kerroksessa pitkän käytävän päässä ja yhteisiä arviolta 50 opiskelijalle - ja tusinalle torakoita (jotka ovat suorastaan veikeitä verrattuna herhiläisiin). Uimahallityyliset suihkut olivat kellarissa ja yhteisiä kaikille. Pesukoneita ei ollut, ja meidän ulkomaalaisten käytössä oli kulunvalvojatädin jääkaappi vastaanoton vieressä. Alakerran kioskista sai ostaa ruokaa ja lähin metroasema oli nurkan takana. Oikeastaan se nurkka kuului vastapäiselle hervottoman kokoiselle vodkatehtaalalle, jonka öiseen volinaan tottui yllättävän nopeasti.

Tutustumiskierrokselle työpaikalleni pääsin pari päivää saapumiseni jälkeen. Minut vietiin tärkeiden johtohenkilöiden kokoukseen ja siellä kyseltiin kiinnostukseni aiheita, joiden pohjalta räätälöitiin sopiva harjoitteluohjelma. Vietin aikaani lähinnä synteesi- ja analyysipuolella, sekä myös valmiiden lääkeaineiden testauslaboratoriossa. Tärkein analyysilaitte oli HPLC, jota pääsinkin ahkerasti käyttämään. Kuten tunnettua, analysoiminen HPLC:llä ei ole järin nopeata puuhaa, joten joutohetkiä oli usein. Vakinaisillakin työntekijöillä oli usein aikaa rentoutua ja käydä vaikkapa vetokaapilla(!) tupakalla. Välillä laitettiin labran ovi lukkoon ja juhlittiin syntymäpäiviä tai läksiäisiä ihan alkoholinkin kera. Tai jos ei työaikana maittanut, niin sai juoda maittoa tai kefiiriä, jota työnantaja tarjosi kaikille työntekijöille puoli litraa päivässä. Työsuhde-etu se tämänkin.

Lähtiessäni harjoitteluun en osannut Valko-Venäjän

valtakieltä venäjää lainkaan. Paikalliset ovat erittäin ystävällisiä, vieraanvaraisia ja uteliaita ulkomaalaisten suhteen mutta englannin kieli ei harjoituksen puutteesta heiltä suju. Ja vaikka sujuisikin, niin myymälöissä palveluallttius-käsite tuntuu olevan suhteellisen vieras, jäänteinä neuvostoajoilta. Olosuhteiden pakosta venäjän oppimista tapahtui, ja kielimuuri mureni - ainakin sen verran että kaupassa pystyi käymään. Kielitaidon puute hidasti myöskin paikallisiin tutustumista, sillä englannin puhuminen säikäytti pois kenet tahansa. Ajan mittaan tutustuimme kuitenkin solunaapureihimme, ja pääsimme tutustumaan hieman valkovenäläiseen opiskelijaelämään. Maana Valko-Venäjä on venäjantaitoiselle vierailijalle hieno paikka. Hintataso sekä tosin myös palkat ovat noin kymmenesosan Suomen vastaavista. Esimerkiksi metrolipun hinta on euroina 8 senttiä ja muutaman tunnin junamatka pari euroa. Tarkastusmaksu on 2,9 euroa eli vähemmän kuin normaalihintainen seutulippu pääkaupunkiseudulla. Ravintolassa syö ja juo muutamalla eurolla itsensä kylläiseksi. Miljoonakaupunki Minsk on rauhallinen paikka, arvioisin sen jopa rauhallisemmaksi kuin Helsingin. Rikollisuutta tai häirikköjä ei juurikaan näkynyt katukuvassa, miliisejä ja sotilaita sen sijaan oli vilisemällä. Ulkomaalaisiin ei usein törmännyt, joten Valko-Venäjälle lähtiessä ei tarvitse pelätä joutuvansa

To Warsaw by Skoda Train

turistirysään.

Omien töitteni loppumisen jälkeen jäin Minskiin vielä puoleksi viikkoa kokopäiväiseksi turistiksi, halusin nimittäin nähdä itsenäisyyspäivän juhlallisuudet 3.7., jotka olivatkin komeat. Illalla kotiinpäin matkaavat juhlijat pakkautuivat satamäärin metron ja huusivat täyttää kurkkua kuorossa: "Belarus! Belarus!"

Työaikani laboratoriossa oli 9.00–15.00, joten illat ja viikonloput kuluivat matkustellessa ja paikkoihin tutustuen pienen mutta tiiviin IAESTE-harjoittelijajoukon kanssa. Näin Valko-Venäjä ja eritoten Minsk tulivat tutuiksi, ja ennakkoluulot karisivat. Kotiinpaluun hetki kuitenkin koitti, ja lähdin Puolan kautta takaisin kotosuomeen. Kaiken kaikkiaan reissuni oli hieno ja onnistunut, ja antoi paljon. Jonain päivänä vielä aion palata käymään siellä, jäihän tähän kauniiseen maahan ystäviäkin.

Terhi Rantala

Halleen tuli kutsu, ja tie vei Saksaan

Viime keväänä päätin, että haluan tänä kesänä ulkomaille työharjoitteluun. Täytin IAESTEn hakupaperit. Sinnikkään yrittämisen jälkeen minut valittiin Saksaan ympäristötekniikan paikkaan, ja jäin odottelemaan työnantajan vahvistusta harjoittelun toteutumisesta. Vihdoin, vasta kaksi viikkoa ennen töiden alkua, sain työnantajalta virallisen vahvistuksen harjoittelun onnistumisesta, ja siitä parin viikon päästä istuinkin jo Hallen rautatieasemalla. Siellä rupesin miettimään, missähän minun piti tavata se ”joku”, jonka piti tulla minua vastaan asemalle. Tuli mietittyä, mihin sitä on oikein ryhtynyt, kun istuin matkalaukkuni kanssa asemalla, eikä minulla ollut mitään tietoa siitä, missä tulen seuraavat yöni viettämään. Matkajärjestelyjen hoitamiseen oli jäänyt niin vähän aikaa, että olin vasta edellisenä iltana saanut IAESTEN paikalliskomitealta vahvistuksen, että joku tosiaan on tulossa hakemaan minua. Ei kai siihen nyt ollut tullut mitään mutkia matkaan? Vähän ajan kuluttua kuulin asemalla kuulutettavan ”Frau Laavia” ja kunhan viimein tajusin, että minuahan siellä etsitään, niin löysin yhteyshenkilöni. Saksassa ainoastaan kaverit puhuttelevat toisiaan etunimillä; aina muulloin minua teititeltiin ja olin ”Frau Laavi”. Kesti jonkin aikaa ennen kuin opin todella tunnistamaan oman nimeni, sillä Suomessa olen tottunut siihen, että aina mainitaan myös etunimi.

Oma toimipisteeni sijaitsi Hallessa, kun taas pomoni istuivat Wolfenissa. Työehtävien selvittämiseksi oli aina soitettava Wolfeniin ja yritettävä tavoittaa esimieheni, mikä ei ollut aina helppoa. Hallen toimistossa oli vain yksi puhelinlinja, jolla samalla linjalla oli myös netti ja faksi, joten kommunikointi oli erittäin hidasta. Esimieheni sanoi usein puhelimessa, (jos hänet sai edes kiinni,) että hän soittaa ”heti takasin”, mikä saattoi tarkoittaa 30 minuuttin odotusta. Työpäivästä saattoi siten helposti kuluu puolet pelkkään odotteluun. Siinä odotellessa tuli sitten juteltua työkaverini kanssa. Vaikka minusta tuntui siltä, ettei sanavarastoni kesän aikana hirveästi kasvanut, niin opinpahan käyttämään ja puhumaan saksaa. Sitä säikähti itsekkin, kun omissa unissakin ihmiset rupesivat puhumaan saksaa toisilleen...

Työpaikkani ”pettämätön” arkistointijärjestelmä (huom. takaseinän hylly!).

Hamwdin taidonnäyte tuopin kannattelusta. Prost!

Kuvittelin, että työni liittyisi jotenkin ympäristötekniikkaan, mutta pikkuhiljaa minulle selvisi, että työnantajani käsitys ympäristötekniikasta on hyvin erilainen. Ympäristötekniikka tuntui olevan yleisnimitys kaikelle epämääräiselle tutkimustyölle, jota tutkimuslaitoksessa tehtiin. Käytännössä piirtelin Excel-kuvaajia mitä erilaisimmista tilastoista. Olisihan piirtäminen VOINUT liittyä ympäristötekniikkaan ja kemiaan, jos edes ne tilastot olisivat jotenkin liittyneet aiheeseen, mutta kuvaajien aiheet olivat mitä olivat, eli lukuja eri Euroopan maiden väestöjen ikä- ja sukupuolirakenteesta sekä tyypillisistä sairauksista... Ensimmäiset uudet oppimani saksan sanat olivatkin speichern, löschen, kopieren, einfügen, drucken,..., kun opettelin käyttämään Exceliä saksaksi.

Minulla oli epämääräinen liukuva työaika eli työskentelin ”wie immer” eli noin klo 9-17. Töihin olisin saanut tulla melkein miten myöhään tahansa, mutta mieluummin olisin lähtenyt töistä joskus vähän aikaisemmin. Koska esimiestäni oli vaikea tavoittaa iltpäivällä, työaika venyi käytännössä aina yli viiden. Järkytin vielä, kun kuulin, että Saksassa harjoittelijat eivät ansaitse ollenkaan lomapäiviä! Erityistoiveista voi työnantaja kuitenkin myöntää vapaapäiviä, joten koko kesää ei minunkaan tarvinnut onneksi toimistossa istua.

Saksassa on paljon IAESTE-harjoittelijoita ja kesän ohjelma onkin monipuolinen. Kolmen kuukauden aikana vietin kolme (jatkuu sivulla 17)

Hola!!!

Päätin tuossa vuosi sitten lähteä jonnekin lämpimaan paikkaan vaihtoon, nyt kun siihen vielä olisi mahdollisuus. Niinpä Barcelona vaikutti sopivalta vaihtoehdolta, kerran espanjaakin oli tullu luettua huimat kaksi kurssia, joista toinenkin jäi vähän kesken..

Barcelona on Espanjan eurooppalaisin kaupunki, vaikka vain harva täällä osaa puhua englantia. Ensimmäiset päivät olivatkin melkoista kikkailua, kun piti löytää itselleen kämppää eikä espanja sujunut ollenkaan. Kun kämppää löytyi niin ensimmäinen kuukausi meni kivasti rannalla maatesa ja nähtävyyksia ihailla. Aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta ja palmuja oli joka paikassa. Ihmisiin tutustuu helposti ja täällä on myös paljon suomalaisia vaihtareita seka erasmus-toimintaa.

Tähän mennessä olen vaihtanut jo kahdesti kämppää, koska hinta ja laatua eivat ole kohdanneet. Ensimmäinen kämppää maksoi 330 eeroa kuussa, eika huoneeseen mahtunut kuin sänky ja kaappi. Seuraavan kämpän omistaja osoittautui muuten vaan ketkuksi. Tällä hetkella asustelen puoliksi sveitsilaisen ja italialaisen Patrickin ja argentiinalaisen Facundon kanssa tilavassa kämpässä ja elämä on ollut tappohauskaa.

En halunnut ottaa stressia tenteistä, koska olin kuullut paljon juttua, että niistä on todella vaikea päästä läpi. Menin sitten ottamaan vapaavalintaisena kaksi kurssia alastonmallin piirtämistä, koska olen aina halunnut piirtää paljon. Ja onhan se hyödyllistä osata kemistinä

piirtää ja varjostaa molekyylimallit hyvin..

Barcelonassa biletyskulttuuri on paljon rennompi kuin Suomessa. Clubit ovat kuuteen asti aamulla auki ja senkin jälkeen on vielä after party -pippaloita. Ystävien kanssa voi rauhassa etkoilla kahteen asti ja sitten hilpasta puoli-ilmaisilla takseilla bileisiin. Rahan vähyyden takia ei pippaloista voi kieltäytyä, koska bisse ja muut alkoholijuomat ovat todella halpoja kaupassa. Clubeissa vodkaredbull on sitten vastapainoks 10eeron luokkaa.

Suurimpia kulttuurishokkeja on, että melkein kaikki polttavat röökia koulussa. Välitunneilla koulun käytävät täyttyvät tupakan savusta ja silloin tällöin ihmiset polttavat myös marihuanaa koulun tiloissa, eikä kukaan puutu asiaan. Varsinkin ilmaiskonserteissa yms. tapahtumissa tuntuu, että koko nurmikko on tulella, kun maria ja hassista poltetaan niin paljon. Prostituutio on myös todella näkyvä piirre ja monesti ilotytöt yrittävät raahata puoliväkisin mukaansa, jos niiden kanssa erehtyy juttelemaan, että mites se päivä on vierähtänyt. Päivisin kaduilla on sitten invaliideja ja köyhiä ihmisiä kerjäämässä, koska Espanjassa ei ole sosiaalihuoltoa.

Barcelonan parhaimpia puolia ovat mielestäni lämmin sää (marraskuussa vielä 20 C), hienot nähtävyydet, halpa bisse, palmut, tutustuminen uusiin ihmisiin ynnä muut elämykset. Barcelonasta saa myös halpoja lentoja Ryanairilta Milanoon, Pariisiin, Lontooseen yms., jos haluaa nähdä samalla enemminkin Eurooppaa.

Suosittelen kaikille vaihtoon lähtemistä etelään päin, jos ollenkaan vatuttaa Suomen loskakelit ja haluaisi kokea jotain uutta ja tappohauskaa.

Terveisin Uno Epsanjasta

Corona UP

Naisten sarja:

1. Päivi
2. Piritta
3. Karo
4. Maarit

Avoin sarja:

Puolivälierät

Loponen - Haapa-aho 0-2
Jokitulppo - Viitanen 1-2
Ojala - Multanen 0-2
Vuori - Pajunen 2-0

Välierät

Haapa-aho - Viitanen 2-0
Multanen - Vuori 0-2

Pronssi

Viitanen - Multanen 1-0

Finaali

Haapa-aho - Vuori 3-0

Fuksimestaruuden ja samalla järjestysnakin voitti Konsta Ojala

Arvontapalkinnon voitti Niku Kivekäs, palkinto löytyi riipparista.

Muutamia sattumuksia, sanontoja tahi dialogeja. Päätelkää itse mitä mikäkin on.

- Nyt sulla on voiton avaimet.
- Faijallas on.
- Niin mutta mutsi vaihto lukot.

- Haista mun sormia. Haisee ihan kalalle, eikö haisekkin?

Peruslyönti mainittu → mummo ja molo.

- Saako pelata vaaleanpunaisilla nappuloilla jos tuo ne itse?

Pöydälle lojumaan jääneeseen digikameraan ilmestyi vaivihkaa saunojien ottamia (karvaisia) persekuvia.

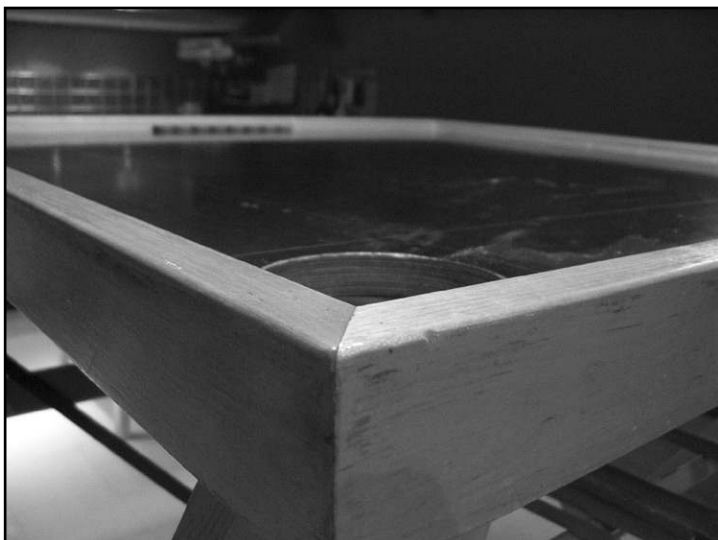
- Vesa, kuuletko kuinka voiton avaimet kilisee?
- Onks ne sun kotiin?

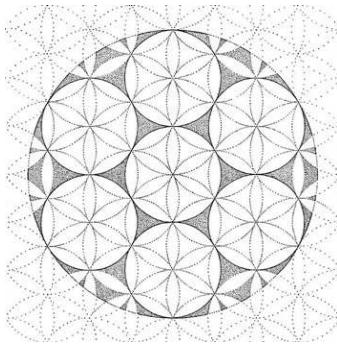
Paljon huonoa läppää Vesa - Vesa -finaalin aikana. Vesa voittaa, Vesa häviää. Vesa häviää, Vesa voittaa. Aina häviää.

- Puppe: Sami! Vanhempana tieteenharjoittajana sun pitäis jäädä pitämään perinteitä yllä.
- Sami: VITTU!

Yhtiömme kiittää kaikkia osallistuneita.

Päätoimittajaamme hatuttaa copy-pasteta tämä juttu nyysseistä, kun asianosaisilta tekstiä ei vain kuulu.

Kotangenttiin

Olipa kerran Kosiini
niminen poika, jolla
oli paha s-vika.
Kosiinia harmitti
kauheasti se, että hän ei

saanut sanottua edes nimeään ilman, että kaikki
nauroivat hänelle. Vaikka Kosiini yritti seisoa
selkä suorana, hän tunsikin olevansa
pelkkä nolla. Sitten Kosiini tapasi eräänä päivänä
Sisiini nimisen tytön, jolla oli vähintään yhtä
paha s-vika kuin hänellä. Silloin Kosiini tajusi,
että hän sentään pystyy sanomaan ensimmäisen
tavun nimestään oikein, kun taas Sisiini ei
pystynyt sanomaan edes ensimmäistä tavua.
Silloin Kosiini tajusi, että hänen ongelmansa oli
paljon pienempi kuin Sisiinin tai niiden, jotka
eivät edes pysty puhumaan. Lopulta Kosiini oppi
elämään oman s-vikansa kanssa ja sai kaiken
lisäksi uuden kaverin Sisiinistä. Itse asiassa
heistä tuli sydänystävät, sillä he tuntuivat olevan
jotenkin samalla aallonpituudella keskenään.

Eli mitä me opimme tästä sadusta. No sen, että
joku asia on ihmiselle ongelma vain, jos siitä
tekee itselleen ongelman. Ihmisillä vain on
taipumusta siihen, että vaikka elämä olisi kuinka
täydellistä tahansa, niin ongelmia löydetään mistä
tahansa. Sitä vaan sitten tajuaa, miten hyvin omat
asiat olivat, kun niistä joutuu luopumaan ja/tai
tajuaa, että asiat voisivat olla vielä huonommin.
Esimerkiksi eilen telkarista tuli dokumentti noin
20-vuotiaasta pojasta, joka oli juuri oppinut
kävelemään sauvojen avulla. Meillä kaikilla
on varmasti asiat paremmin kuin tuolla pojalla,
mutta kumma kyllä harvat tuntuvat katsovan
tulevaisuuteen positiivisemmalla mielellä kuin
tuo poika.

Miksi? Olemmeko me jotenkin tyhmiä? No minä
ainakin tunnusta olevani..

Oskari Paskiainen

Kerkko Karbonyylin seikkailut

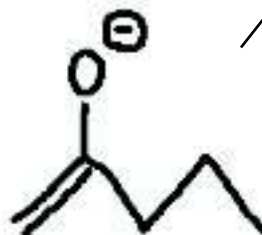
Osa 2: Kerkko meets Torsti

-78 °C

Hrrr! Onpas täällä kylmä.

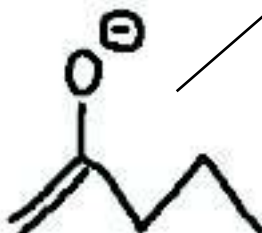
Ei kauaa, kun on tuollaisen kuuman karbonyylin vieressä.

Kukas sinä oikein olet?

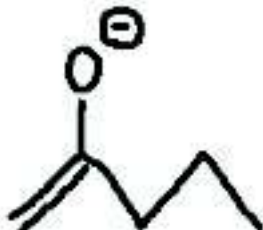
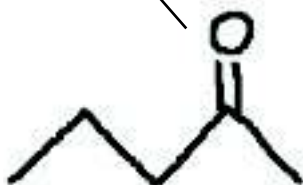
Voih, etkö tunnista omaa kaksoisveljeäsi? Ovatko emäskäsittelyt muuttaneet minua niin?

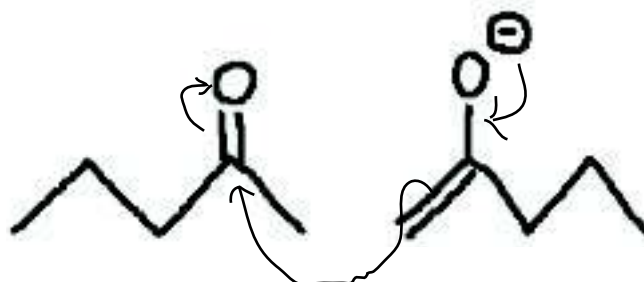
Torstihan se siinä!

Arvaa, mitä tekis mieli tehdä?

Nou, sinähän olet veljeni! Mutta elektronisi ovat niin houkuttelevia...

Tuntuupa hyvälle!

Ei kerrota äidille

By: E.T.&T.T.

Kuljetettava CSTR-reaktoriin perustuva kiljunvalmistusjärjestelmä

Åbo Akadenmin Laboratoriet för Parkbioprosessteknik on saavuttanut mullistavan läpimurron kiljunvalmistusteknologian alalla. Torsti-Anders Svalberg on tutkinut diplomityössään erilaisia ratkaisuja valmistaa kotiviinejä ja kiljua kompaktia LPMMCSTR(Lightweight Portable Mash Manufacturing in Continious Stirred Tank Reaktor with Extreme Rapidity) –järjestelmää hyödyntäen. Työn ohjaajana toimi professori Peppo Yli-Mömmö. Projektissa yhteistyötahona on toiminut TERAS ky.

”Aikaisemmin, kun olin esimerkiksi Mallorcalla lomailemassa, mukaani ottama kilju loppui aina parin päivän jälkeen. Eihän lentokoneeseen saa viedä kuin parikymmentä kiloa tavaraa, ja jos ottaa mukaansa vaihtosukat, niin ei saa kuljetettua kuin viitisentoista litraa janojuomaa. Sen jälkeen oli pakko alkaa juoda paikallista olutta. Kyllä siinä tulee isolle miehellekin itku, jos sitä joutuu kittaamaan päiväkausia.” perustelee Svalberg

Laitteisto käyttäjänsä selkään integroituna.

inspiraatiotaan. ”Kyllähän ulkomaillakin saa kaupasta sokeria ja vettä tulee hanasta. Myös heikkolaatuinen vesi käy, koska laitteistoon on integroitu vedenpuhdistusjärjestelmä.”

Laitteisto ylhäältäpäin kuvattuna.

LPMMCSTR-järjestelmän mullistavuus perustuu edistykselliseen komposiittimateriaalien käyttöön sekä huippukehittyneeseen prosessinhallintaan. Professori Peppo Yli-Mömmön tutkimusryhmä on keskittynyt bioprosessien instrumentaatioon jo vuosien ajan. Itse laitteisto sisältää veden ja sokerin automaattisyytön perustuen juotuun kiljumäärään, lämmitys- ja sekoituslaitteiston, suodattimella varustetun tuotteen ulostuloon sekä itse reaktoriastian. Kaikki komponentit on liitetty prosessinhallintajärjestelmään. Laitteiston kustannuksia on onnistuttu alentamaan käyttämällä valmiita osia. Kun normaalisti kiljunvalmistus kestää parhaimmillaankin viikon verran, LPMMCSTR-järjestelmän viipymäaika on saatu pudotettua noin viiteen tuntiin.

(jatkoa sivulta 11)

kokonaista viikonloppua Hallessa – kaikkina muina muina matkustelin muualla Saksassa. Kävin kerran kääntymässä Tsekissäkin. Heinäkuun lopussa Saksan IAESTE järjesti yhteisen München Wochenenden (MüWo). Hallesta meitä lähti 4 tyttöä reissaamaan yöjunilla läntiseen Saksaan. Kun saavuimme Müncheniin, vietiin meidät 15 hengen ryhmissä kaupungin tutustumiskierrokselle, jossa meille oli annettu tehtäväksi vastata muutamien München-aiheisiin kysymyksiin. Meidän piti mm. selvittää, kuinka monta porrasta on eräässä näköalatornissa kipuamalla rappuset ylös (ihastelemaan maisemia), kääntää pätkä Bayeria (Münchenissä puhuttua saksan murretta) saksaksi, kilpailla, kuka saa pidettyä pisimpään suoralla kädellä täysinäistä ”pikkutuoppia” (eli litran tuoppia) kuuluisan Hofbräuhausin edessä und so weiter und so weiter... Kaupunkikierroksen jälkeen siirryttiin grillaamaan 20-kerroksisen talon kattoterassille. Ja jottei aika kävisi vahingossakaan pitkäksi, sai MüWo-diskossa tanssia pikkutunneille saakka baarin ollessa auki...

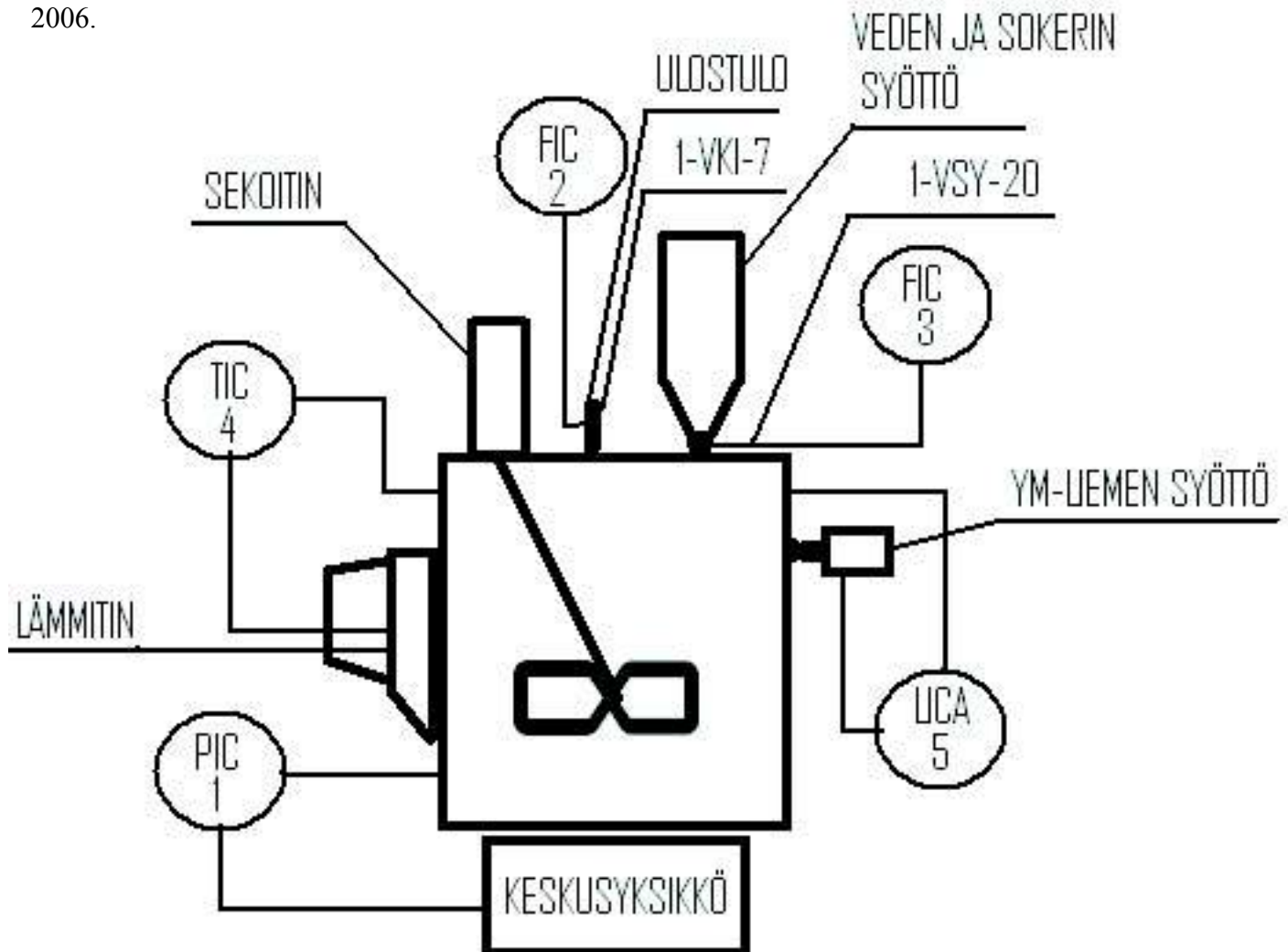
Saksalaiset ovat monessa suhteessa hyvin samanlaisia kuin

suomalaiset. Pieniä eroja toki löytyy. Kaikissa vähääkään virallisemmissa tapaamisissa käteillä tapaamisen alussa, mutta myös lopussa. Alkukesästä sitä vain hölmistyneenä työnsi käteensä muiden perässä käteleväksi, aina kun joku sitä hamusi, mutta pikku hiljaa siihen tottui, että kättely on myös luonteva tapa lopettaa kokous.

(Itä-)Saksassa kännykät eivät ole lainkaan niin yleisiä kuin Suomessa. Heti alussa sai opetella siihen, että kaikki suunnitelmat oli lyötävä lukkoon etukäteen ja sovittava tapaamispaikka ja -aika selvästi. Jos suunnitelmiin tuli muutoksia, niin ihmisiä ei enää saanutkaan kiinni. Tarvittiin vain kärsivällisyyttä, kun ”täsmällisiä” saksalaisia sai odottaa sovitussa tapaamispaikassa ja kello käy...

Vaikkei kesätyö nyt ihan ollutkaan sitä, mitä kuvittelin, niin en kadu ollenkaan, että lähdin kesäksi Saksaan harjoitteluun. Ulkomailla käynti avartaa kummasti ja kesällä oli aikaa tutustua toiseen kulttuuriin ja kieleen. Nyt osaa myös arvostaa sitä, että keittiössä tiskatessa ei likavesien mukana pulppua kaikki viemärimudat suoraan keittiöstä oman kylpyhuoneen lattialle eikä tiskaamisen jälkeen tarvitse aina huuhdella suihkun lattiaa ☺.

Järjestelmän pilot-valmistus on jo käynnissä ja markkinatutkimukset näyttävät hyvin lupaavilta. Vähittäismyyntiin Otariistoon tuote tulee vuonna 2006.

POLIISI-TV:h

HARJOITTELURAPORTTI

ENSIN PITÄISI
LÖYTÄÄ PASSELI
HARJA

VUORENHARJA

HARJOITTELU
VIRASTO

HARJOITTELU-
NEUVOJA SA-
NOI, ETTÄ
PITÄISI HAR-
JOITELLA.

HUIS-
HARJA

HAMMAS-
HARJA

RISUHARJA

HEVOISEN
HARJA

AALLONHARJA

... NIIN.
PALJON HAR-
JOJA MAAIL-
MASSA. MI-
KÄÄN EI TUN-
TUNUT SOPI-
VALTA.

SIISPÄ OSTIN
SINITUOTTEEN
MUOVIHARJAN.

JAMOI!

MUOVIHARJA MUO-
VAUTUI KÄSIINI
NÄHDEN PARAHULT-
TASEKSI!

LÄHDIN OITIS
HARJOITTELEMAAN.

HAR
HAR
HAR

MUTTA VOI!
HARJOITTELUNI
LÄHEISESSÄ
PUISTOSSA OLI
LAITON...

... SAIN PERÄÄNI
POLIISI-HARJOIT-
TELIJAN

EN SAATA
KARISTAA
HÄNTÄ
KANNOIL-
TANI

KOMMENTTI:
PIKEMMIN
KALLEN MÄTI-
TÄHNAINEN

RAUTALANKAINEN
HARJOITTELUKYKÄLÄ

... TANNA
ROISTO

... NIINPÄ MINUSTA
TULI...

KIINNIHÄN SINÄ
SITTEN JÄÄTIIN.
TUOMIONA TULI
3 KK EHDOTONTA.

LINNASSA MINUT
LAITETTIIN HAALARI-
HARJOITTELUOSASTOL-
LE...

HÄIKÄLLEMÄTÖN
AMMATTIHARJOIT-
TELIJA

KIVI

RIKOLLINENEX-
VAPAA HARJOIT-
TELIJA

VOI
Y!

HAR
HAR
HAR
HAR
HAR
HAR

LINNASSA AMATÖÖRISTÄ
TULEE USEIN AMMATTI-
LAINEN...

LOPPU

KAUHISTUTTAVAA! HÄNET
TUNNELOIDAAN KIVEN SISÄÄN

SEPPÖ H. TOTEAA:
SILKKAA TEKOTÄIDETÄ!

Terveisiä Fortumilta

Fortumin öljynjalostustoiminta on suurten muutosten edessä. Yhtiö on käynnistänyt 500 miljoonan euron hankkeen Porvoon jalostamon rikittömien polttoaineiden tuotannon kehittämiseksi. Neste Engineering on Fortumin omistama insinööritoimisto, joka on erikoistunut palvelujen toimittamiseen öljy-, kaasu- ja kemian teollisuudelle ja juuri käynnistyneessä investointihankkeessa olemme keskeisessä asemassa. Porukassamme työskentelee lukuisia diplomi-insinöörejä myös TKK:n kemian tekniikan osastolta ja tämä joukko saattaa kasvaa lähitulevaisuudessa, sillä suuren hankkeen läpivienti lisää työvoiman tarvetta entisestään. Itse tutustuin Neste Engineeringin prosessisuunnitteluosastoon ensin kesäharjoittelijana ja sen jälkeen diplomityön merkeissä. TKK:lta valmistumisen jälkeen hommat ovat jatkuneet erinomaisissa tunnelmissa. Mielenkiintoiset työtehtävät ja sijainti keskellä suurta teollisuusaluetta antavat hyvät mahdollisuudet kehittää monipuolista prosessitekniikan osaamista. Suosittelen lämpimästi, että pidätte meidät mielessä, kun mietitte diplomityö- ja uramahdollisuuksia. Intoa opintoihin toivottaen,

Sebastian Johansson
Prosessisuunnittelija
Neste Engineering Oy

Valmistuneet

Syyskuu 2003

Halinen, Sampsä	Kemian tehdastekniikka	prof. Hurme
Kokko, Antti	Teknillinen biokemia	prof. Leisola
Korhonen, Pasi	Soveltava kemia	prof. Jokela
Kuikanmäki, Kimmo	Soveltava kemia	prof. Koskinen
Salo, Heidi	Teknillinen biokemia	prof. Leisola

Lokakuu 2003

Alff, Susanne	Teknillinen biokemia	prof. Leisola
Rahja, Riikka	Teknillinen biokemia	prof. Laakso
Rautakorpi, Henna	Teknillinen biokemia	prof. Nordström
Rautakorpi, Minna	Teknillinen biokemia	prof. Nordström
Strandin, Tomas	Teknillinen biokemia	prof. Laakso
Tissari, Anita	Teknillinen biokemia	prof. Nordström

Marraskuu 2003

Jokila, Juha	Kemian tehdastekniikka	prof. Aittamaa
Nevanpää, Sirkku	Kemian tehdastekniikka	prof. Seppälä
Ryymin, Eeva-Maija	Kemian tehdastekniikka	prof. Krause

Harjoittelua Thessalonikissa kesällä 2003

Vietin kesällä 2003 kesä- ja heinäkuun IAESTE-harjoittelussa Thessalonikissa Pohjois-Kreikassa. Harjoittelupaikkani, Chemical Process Engineering Research Institute (CPERI) sijaitsee reilun puolen tunnin bussimatkan päässä Thessalonikin keskustasta. Työni noin 130-henkisessä tutkimuskeskuksessa liittyi biomassasta pyrolyysillä valmistettavan öljyn ominaisuuksien tutkimukseen. Suurimmaksi osaksi työni oli analyttistä kemiaa, mutta sain myös tutustua pyrolyysiöljyn valmistusprosessiin Pilot-mittakaavassa. Työ olikin mielestäni mielenkiintoista, ja opin paljon uutta kahden kuukauden aikana. Ohjaus toimi hyvin ja työilmapiiri oli loistava. Instituutissa työskentelee paljon nuoria tutkijoita ja minulla olikin töissä hyviä ystäviä, joiden kanssa vietin aikaa myös iltaisin ja viikonloppuisin.

Thessalonikin maisemia.

Työpaikkani CPERI.

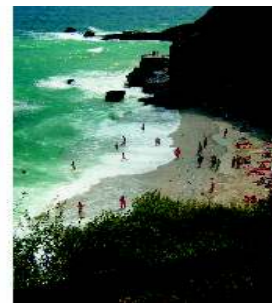
Vapaa-aikana ei koskaan ollut tekemisen puutetta. Thessaloniki on Kreikan toiseksi suurin kaupunki ja opiskelijaelämä on vilkasta kesälläkin. Thessalonikin IAESTE:n aktiivinen paikalliskomitea järjesti paljon illanistujaisia sekä tietenkin viikonloppureissuja ympäri Kreikkaa. Ihastuin valtavasti itse kaupungin lisäksi ihmisiin, jotka ovat tosi ystävällisiä, vieraanvaraisia ja lämminhenkisiä sekä osaavat ottaa elämän rennosti. Ja ruoka ja juoma ovat ihan oma maailmansa! Iltaisin istuimme usein tavernassa maistelemassa paikallisia herkkuja elävän kreikkalaisen musiikin soidessa taustalla. Lähes joka ilta kävimme muiden IAESTE-harjoittelijoiden kanssa myös merenrantakahviloissa, bileissä, baarilaivassa tai kokkasimme yhdessä jalkapallopelejä tai ulkoilmaleffan jälkeen.

Asuin lähellä keskustaa opiskelija-asunnossa, joten ystäviä sai helposti, vaikka olinkin ainoa suomalainen harjoittelija Thessalonikissa. Harjoittelijoita oli ympäri maailmaa ja meistä muodostui kesän aikana aivan loistava tiimi.

Joka viikonloppu matkustelin yhdessä muiden harjoittelijoiden tai työkavereitteni kanssa. Useita kertoja matkasimme telттаilemaan unelmarannoille Halkidikiin, joka on kolmiosainen niemimaa parin tunnin bussimatkan päässä Thessalonikista.

Sinisestä, puhtaasta merestä (kreikkalaisine rantakomistuksineen), auringosta, kultaisesta hiekasta sekä kauniista luonnosta nautiskelimme myös pienellä Thassoksen saarella sekä monissa muissa rantalomakohteissa.

Rantamaisemia.

Matkustelimme myös Keski-Kreikassa, missä tutustuimme mm. Meteoran kallioille rakennettuihin luostareihin sekä idyllisiin vuoristokyläin, joissa saimme seurata paikallisten ihmisten elämää ja nauttia maailman parhaimpia souvlakeja, retsinää ja ouzoa tietenkään unohtamatta. Reissasimme myös Ateenaan ja vaikka junamatka Thessalonikista Ateenaan kestikin seitsemän tuntia ja liikenne Ateenassa oli vähintäänkin kaaosmaista, oli Ateena sen arvoinen historiallisine nähtävyyksineen ja toisaalta suurkaupungin ihmeellisyyksineen.

Kaiken kaikkiaan vietin Kreikassa yhden elämäni parhaimmista kesistä ja sain paljon hyviä ystäviä ympäri maailmaa. Täytyy tunnustaa, että sydämeni jäi täysin Kreikkaan ja ikävöin valtavasti kaikkea siellä. Tosiasiahan on, ettei kaikki toiminut ihan niin kuin Suomessa, tarkkoja bussiaikatauluja ei tietenkään ollut ja kommelluksiakin sattui, mutta voin suositella lämpimästi kaikille lomamatkaa tai harjoittelua Kreikassa. Kokemuksena kesä oli aivan loistava ja olenkin luvannut itselleni palaavani Kreikan lämpöön, kun sopiva mahdollisuus tarjoutuu.

Hanne Rönkkönen